Η ΑΛΛΑΓΗ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΟΡΟ ΕΠΙΒΙΩΣΗΣ

Η έξουσία της Δεξιάς έντείνει τό έθνικό καί οἰκονομικό ἀδιέξοδο

ΤΟΝΙΣΕ ΧΘΕΣ Ο k. ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ ΣΤΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΤΗΣ ΠΑΤΡΑΣ

- Αναμένεται από τό 1975 τό περιβόητο Πενταετές Πρόγραμμα.
- Αντιφατική καί παραπαίουσα ἀτλαντική πολιτική.
- Ρουσφέτι καί συναλλαγή, ὑψιστος κανόνας κυβερνητικής συμπεριφοράς.
- Τό ΠΑ.ΣΟ.Κ. θά προχωρήσει σέ κοινωνικοποίηση στρατηγικών τομέων.

Ο κ. Ἀνδρέας Παπανδρέου στήν Πάτρα.

Ο κ. Ἀνδρέας Παπανδρέου, πρόεδρος τοῦ ΠΑΣΟΚ, ἀνέπτυξε χθές τό βράδυ τίς θέσεις τοῦ κόμματός του γιά τό ἐθνικό καί οἰκονομικό ἀδιέξοδο τῆς χώρας καί τίς ἐναλλακτικές λύσεις πού προτείνει γιά τή μετάβαση στή δημοκρατία καί τή σοσιαλιστική ἀνάπτυξη τῆς χώρας, σέ μιά μεγάλη συγκέντρωση στήν Πάτρα.

Ἡ ὁμιλία τοῦ κ. Παπανδρέου ἄρχισε στίς 8 μ.μ. καί τελείωσε στίς 10 μ.μ. Ἀκολουθοῦσε ἡ συζήτηση μέ ἐρωτήματα τῶν παρισταμένων.

Ἡ ὁμιλία τοῦ κ. Παπανδρέου ἀκολουθεῖται ἀπό τό κείμενο τῆς ὁμιλίας τοῦ κ. Παπανδρέου.

«Λαέ τῶν Πατρῶν.

Λαέ τῆς Ἀχαΐας.

Ἡ ὁποφινή ἀνεπανάληπτη συγκέντρωση ἀποτελεῖ γιά μένα πηγή βαθιάς ἀνθρώπινης συγκίνησης. Γιατί ἀπ' ἐδῶ, πολλά χρόνια πρίν, ξεκίνησα τούς ἀγῶνες μου στόν πολιτικό στίβο τῆς χώρας.

Ἀνάμεσα, λαέ τῆς Ἀχαΐας, ἡ λοσθάλασσα στήν πλαγιά Γεωργίου στέλνει ἀγωνιστικό μήνυμα σέ κάθε γωνιά τῆς Ἑλληνικῆς γῆς. Στίς ἐκλογές πού ἔρχονται θά ἠττηθεῖ κατά κράτος ἡ Δεξιά. Στίς ἐκλογές πού ἔρχονται θά νικήσουν οἱ δυνάμεις τῆς ΑΛΛΑΓΗΣ, θά νικήσει τό ΠΑ.ΣΟ.Κ. Θά νικήσει γιά νά καταργηθεῖ ἀπ' τίς ἐκλογές ἡ μονοκράτεια τῆς ἐξουσίας ἀπό τή Δεξιά. Θά νικήσει γιά νά θέσει σταθερά τά θεμέλια μιᾶς νέας πορείας, μιᾶς πορείας ἐθνικῆ ἀναμόρφωσης καί κοινωνικῆ ἐξέλιξης.

Ἔχει καταστεῖ συνείδηση στόν λαό μας, πώς ἡ παραπέρα παραμονή τῆς Δεξιᾶς στήν ἐξουσία ἐπισωρεύει ἐθνικούς, κοινωνικούς καί οἰκονομικούς κινδύνους. Ἔχει καταστεῖ συνείδηση στόν λαό μας, πώς κάθε μέρα πού περνᾶ μέ τή Δεξιά στήν ἐξουσία ἀντείνει τό ἐθνικό καί οἰκονομικό ἀδιέξοδο στά ὅποια ἔχει ὁδηγήσει ἡ ἀντιφατική, ἀλλοπρόσαλλη καί ἀντιλαϊκή πολιτική τῶν κυβερνήσεων τῆς Νέας Δημοκρατίας.

Διόρχεται ὁ μονοκυριαρχός κατιναλισμός — σέ παγκόσμια κλίμακα — μιά βαθειά καί μακρά οἰκονομική καί κοινωνική κρίση. Μιά κρίση πού ὄχι μόνο δέν περιορίζεται στίς μητροπόλεις τοῦ ἀλλά ἐπεκτείνεται ἀντονα στίς περιφέρειές του. Ἀπενά συνδέεται μ' αὐτή τήν κρίση, ἡ ὑποχώρηση τῆς ὑφεσης καί τῆς εἰρηνικῆς συνύπαρξης ἀνάμεσα στίς δύο ὑπερδυνάμεις. Ἐνισχύρουμε μέ βήματα γοργά στήν περίοδο τοῦ ξέφρενου ἐξοπλισμοῦ τῶν δύο στρατοπέδων — ὄχι μια γιά τήν ἀνίσχυξη ἰσορροπίας, ἀλλά γιά τήν ἀνίσχυξη ὑπεροχῆς. Πολλαπλασιάζονται μέ γρήγορο ρυθμό οἱ ἀστίες σύγκρουσεις καί κινδύνοι. Καί σέ ὅτι ἀφορά ἀμεσα τήν χώρα μας; Ἡ Κύπρος παραμένει ὑπό τήν κατοχή τοῦ Ἀττίλα, ἐνῶ ἀγκαλιάζει ἡ ἀπειλή στό Αἰγαίο ἀπό τήν γειτονα Τουρκία καί τήν Ἀτλαντική συμμαχία».

Εἶναι σαφές πώς σήμερα, περισσότερο ἀπό κάθε ἄλλη φορά, ἀπαιτεῖται ἡ ὑπευθυνότητα καί ἡ συνέπεια στίς πράξεις καί στίς διακηρύξεις τῆς πολιτικῆς ἡγεσίας τοῦ τόπου. Ἀλλά προυπόθεση γιά τήν ἄσκηση μιᾶς ὑπεύθυνης πολιτικῆς — εἴτε αὐτό ἀφορά τήν κυβέρνηση εἴτε ἀφορά τήν ἀντιπολίτευση — εἶναι ἡ διαμόρφωση μιᾶς στοιχειῆς εθνικῆς στρατηγικῆς, πού νά καθιστά δυνατή τήν ἀπελεσματική ἀντιμετώπιση τῶν ἐθνικῶν κινδύνων καί τῆς οἰκονομικῆς κρίσης πού μα στίζει τήν οἰκονομία μας.

«Καπετανάτα» καί ὁμάδες

Ἡ Ν.Δ. ἀπ' τήν μεταπολίτευση [illegible] καί ἔπειτα οἱ ὅλα τά μέτρα. Ἀκολούθησε ὄχι ἀπολιθώστατη καί συνεπή, ἀλλά ἀντιφατική καί παραπαίουσα ἀτλαντική ἐξωτερική πολιτική — μιά πολιτική πού ὁδήγησε στό σημερινό ἐθνικό ἀδιέξοδο. Ἀντιμετώπισε τίς ἐπιπτώσεις τῆς παγκόσμιας κρίσης τοῦ καπιταλισμοῦ στήν οἰκονομία τῆς χώρας μας χωρίς ἰσχυς προγραμματισμοῦ. Ἀπάμη ἀναμένουμε τό περιβόητο πενταετές πρόγραμμα πού ὑποσχέθηκε τό 1975 ὁ τότε πρωθυπουργός τῆς χώρας. Ἡ μόνη συνέπεια στήν συβερνητική οἰκονομική πολιτική ἦταν καί εἶναι ἡ ἐξυπηρέτηση τῶν συμφερόντων τῆς ὀλιγαρχίας τοῦ πλούτου, σέ βάρος τῶν ἐργαζομένων τῆς χώρας μας. Αὐτή ἀκριβώς ἡ πολιτική τῆς μονόπλευρης λιτότητας ὁδήγησε, μέσα ἀπ' τά ἀλληλοσυναιρούμενα, σπασμωδικά μέτρα τῆς συβέρνησης στό οἰκονομικό ἀδιέξοδο πού ἔχει προσλάβει ἐπικίνδυνες διαστάσεις. Στά ὁ χρόνια πού πέρασαν, κατώρθωσε ἡ Ν.Δ. νά ἀναγάγει τό ρουσφέτι καί τήν ἐκμετάλλευση τῆς συναλλαγῆ σέ ὑψιστο κανόνα συβερνητικῆς συμπεριφορᾶς. Στά ὁ χρόνια πού πέρασαν, ὑπόσκαψε ἡ συβέρνηση τήν ἀμεσοτοσύνη τοῦ πολίτη ἀπέναντι στά ὄργανα τῆς πολιτείας καί ἀνεβάρυνε τήν ἐνάσταση τῆς γραφειοκρατικῆς ἀντιμετώπισης τῶν προβλημάτων τῆς χώρας καί τοῦ Λαοῦ μας σέ κάθε τομέα καί σέ κάθε ἐπίπεδο τῆς Δημόσιας Διοίκησης. Στά πλαίσια ἐνός ἄκρατου συγκεντρωτισμοῦ πάσεισε νά ἐξαιδετνώσει τήν Τοπική Αὐτοδιοίκηση, νά τήν μετατρέψει σέ προέκταση τοῦ ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν. Στά ὁ χρόνια πού πέρασαν, ἀντιμετώπισε ἡ συβέρνηση τούς διεθνεῖς ἀγῶνες τοῦ ἐργαζόμενου Ἕλληνα — τοῦ ἐργάτη, τοῦ ἀγρότη, τοῦ μισθωτοῦ, τοῦ ἐπαγγελματία, τοῦ διανοητῆ, τοῦ συνταξιούχου, τοῦ μαθητῆ καί τοῦ φοιτητῆ — μέ ἀντιλαϊκά, ἀνελαύθερα, θεσμικά μέτρα, μέ τά ΜΑΤ καί μέ τίς αὔρες.

Ἔχει καταστεῖ συνείδηση στόν λαό μας, πώς σήμερα δέν ὑπάρχει συβέρνηση, πώς ὑπάρχουν μόνον ὑπουργοί, καπετανάτα καί ἀλληλοσυγκρουόμενες ὁμάδες, πού καθιστοῦν ἀδύνατη τήν χάραξη ὁποιασδήποτε συνεποῦς πολιτικῆς γιά τήν ἀντιμετώπιση τῶν ἐξυμένων προβλημάτων τῆς χώρας. Αὐτή τήν ἀκριβώς ἡ πολιτική τῆς μονόπλευρης λιτότητας ὁδήγησε, μέσα ἀπ' τά ἀλληλοσυναιρούμενα, σπασμωδικά μέτρα τῆς συβέρνησης στό οἰκονομικό ἀδιέξοδο πού ἔχει προσλάβει ἐπικίνδυνες διαστάσεις. Στά ὁ χρόνια πού πέρασαν, κατώρθωσε ἡ Ν.Δ. νά ἀναγάγει τό ρουσφέτι καί τήν ἐκμετάλλευση τῆς συναλλαγῆ σέ ὑψιστο κανόνα συβερνητικῆς συμπεριφορᾶς. Στά ὁ χρόνια πού πέρασαν, ὑπόσκαψε ἡ συβέρνηση τήν ἀμεσοτοσύνη τοῦ πολίτη ἀπέναντι στά ὄργανα τῆς πολιτείας καί ἀνεβάρυνε τήν ἐνάσταση τῆς γραφειοκρατικῆς ἀντιμετώπισης τῶν προβλημάτων τῆς χώρας καί τοῦ Λαοῦ μας σέ κάθε τομέα καί σέ κάθε ἐπίπεδο τῆς Δημόσιας Διοίκησης. Στά πλαίσια ἐνός ἄκρατου συγκεντρωτισμοῦ πάσεισε νά ἐξαιδετνώσει τήν Τοπική Αὐτοδιοίκηση, νά τήν μετατρέψει σέ προέκταση τοῦ ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν. Στά ὁ χρόνια πού πέρασαν, ἀντιμετώπισε ἡ συβέρνηση τούς διεθνεῖς ἀγῶνες τοῦ ἐργαζόμενου Ἕλληνα — τοῦ ἐργάτη, τοῦ ἀγρότη, τοῦ μισθωτοῦ, τοῦ ἐπαγγελματία, τοῦ διανοητῆ, τοῦ συνταξιούχου, τοῦ μαθητῆ καί τοῦ φοιτητῆ — μέ ἀντιλαϊκά, ἀνελαύθερα, θεσμικά μέτρα, μέ τά ΜΑΤ καί μέ τίς αὔρες.

Ἔχει καταστεῖ συνείδηση στόν λαό μας, πώς σήμερα δέν ὑπάρχει συβέρνηση, πώς ὑπάρχουν μόνον ὑπουργοί, καπετανάτα καί ἀλληλοσυγκρουόμενες ὁμάδες, πού καθιστοῦν ἀδύνατη τήν χάραξη ὁποιασδήποτε συνεποῦς πολιτικῆς γιά τήν ἀντιμετώπιση τῶν ἐξυμένων προβλημάτων τῆς χώρας. Αὐτή ἀκριβώς ἡ πολιτική τῆς μονόπλευρης λιτότητας ὁδήγησε, μέσα ἀπ' τά ἀλληλοσυναιρούμενα, σπασμωδικά μέτρα τῆς συβέρνησης στό οἰκονομικό ἀδιέξοδο πού ἔχει προσλάβει ἐπικίνδυνες διαστάσεις. Στά ὁ χρόνια πού πέρασαν, κατώρθωσε ἡ Ν.Δ. νά ἀναγάγει τό ρουσφέτι καί τήν ἐκμετάλλευση τῆς συναλλαγῆ σέ ὑψιστο κανόνα συβερνητικῆς συμπεριφορᾶς. Στά ὁ χρόνια πού πέρασαν, ὑπόσκαψε ἡ συβέρνηση τήν ἀμεσοτοσύνη τοῦ πολίτη ἀπέναντι στά ὄργανα τῆς πολιτείας καί ἀνεβάρυνε τήν ἐνάσταση τῆς γραφειοκρατικῆς ἀντιμετώπισης τῶν προβλημάτων τῆς χώρας καί τοῦ Λαοῦ μας σέ κάθε τομέα καί σέ κάθε ἐπίπεδο τῆς Δημόσιας Διοίκησης. Στά πλαίσια ἐνός ἄκρατου συγκεντρωτισμοῦ πάσεισε νά ἐξαιδετνώσει τήν Τοπική Αὐτοδιοίκηση, νά τήν μετατρέψει σέ προέκταση τοῦ ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν. Στά ὁ χρόνια πού πέρασαν, ἀντιμετώπισε ἡ συβέρνηση τούς διεθνεῖς ἀγῶνες τοῦ ἐργαζόμενου Ἕλληνα — τοῦ ἐργάτη, τοῦ ἀγρότη, τοῦ μισθωτοῦ, τοῦ ἐπαγγελματία, τοῦ διανοητῆ, τοῦ συνταξιούχου, τοῦ μαθητῆ καί τοῦ φοιτητῆ — μέ ἀντιλαϊκά, ἀνελαύθερα, θεσμικά μέτρα, μέ τά ΜΑΤ καί μέ τίς αὔρες.

Ἡ μόνη συνέπεια στήν συβερνητική οἰκονομική πολιτική ἦταν καί εἶναι ἡ ἐξυπηρέτηση τῶν συμφερόντων τῆς ὀλιγαρχίας τοῦ πλούτου, τοῦ ἀγροτικοῦ πλουτοῦ καί τῆς αὔρας. Ἡ μόνη συνέπεια στήν συβερνητική οἰκονομική πολιτική ἦταν καί εἶναι ἡ ἐξυπηρέτηση τῶν συμφερόντων τῆς ὀλιγαρχίας τοῦ πλούτου, τοῦ ἀγροτικοῦ πλουτοῦ καί τῆς αὔρας. Αὐτή ἀκριβώς ἡ πολιτική τῆς μονόπλευρης λιτότητας ὁδήγησε, μέσα ἀπ' τά ἀλληλοσυναιρούμενα, σπασμωδικά μέτρα τῆς συβέρνησης στό οἰκονομικό ἀδιέξοδο πού ἔχει προσλάβει ἐπικίνδυνες διαστάσεις. Στά ὁ χρόνια πού πέρασαν, κατώρθωσε ἡ Ν.Δ. νά ἀναγάγει τό ρουσφέτι καί τήν ἐκμετάλλευση τῆς συναλλαγῆ σέ ὑψιστο κανόνα συβερνητικῆς συμπεριφορᾶς. Στά ὁ χρόνια πού πέρασαν, ὑπόσκαψε ἡ συβέρνηση τήν ἀμεσοτοσύνη τοῦ πολίτη ἀπέναντι στά ὄργανα τῆς πολιτείας καί ἀνεβάρυνε τήν ἐνάσταση τῆς γραφειοκρατικῆς ἀντιμετώπισης τῶν προβλημάτων τῆς χώρας καί τοῦ Λαοῦ μας σέ κάθε τομέα καί σέ κάθε ἐπίπεδο τῆς Δημόσιας Διοίκησης. Στά πλαίσια ἐνός ἄκρατου συγκεντρωτισμοῦ πάσεισε νά ἐξαιδετνώσει τήν Τοπική Αὐτοδιοίκηση, νά τήν μετατρέψει σέ προέκταση τοῦ ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν. Στά ὁ χρόνια πού πέρασαν, ἀντιμετώπισε ἡ συβέρνηση τούς διεθνεῖς ἀγῶνες τοῦ ἐργαζόμενου Ἕλληνα — τοῦ ἐργάτη, τοῦ ἀγρότη, τοῦ μισθωτοῦ, τοῦ ἐπαγγελματία, τοῦ διανοητῆ, τοῦ συνταξιούχου, τοῦ μαθητῆ καί τοῦ φοιτητῆ — μέ ἀντιλαϊκά, ἀνελαύθερα, θεσμικά μέτρα, μέ τά ΜΑΤ καί μέ τίς αὔρες.

Ἡ πορεία πρός τίς ἐκλογές

Ἡ ὁποφινή μεγαλειώδης πολιτική συγκέντρωση στήν Πάτρα ἀποτελεῖ τήν ἀφετηρία μιᾶς πορείας τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ. πρός τόν λαό, μιᾶς πορείας πού θά ἐλιμοκαδνέτσι ὅσο πλησιάζουν οἱ ἐκλογές. Κύριος στόχος μας εἶναι ἡ ἀπ' εὐθείας ἐνημέρωση τοῦ λαοῦ πάνω στίς θέσεις καί τή στρατηγική τῆς σωτηρίας τῆς χώρας μέ τήν ἀνάληψη τῆς συβέρνησης τοῦ ΠΑΣΟΚ.

Οἱ ἐκλογές δέν θά ἀργήσουν. Ἡ πολυδιάσπαση στούς κόλπους τῆς Ν.Δ. καί ἡ ἀδηλη ἀσυναρτησία τῆς συβέρνησης στήν ἄσκηση τῆς ἐξουσίας, ἐπιβάλλει τήν ἄμεση διάλυση τῆς Βουλῆς καί τήν προσφυγή στή λαϊκή ἐτυμηγορία.

Εἶναι δύσκολο νά πιστέψει κανείς πώς ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας δέν ἔχει διαπιστώσει — αὐτό πού ἔχει διαπιστώσει τό σύνολο σχεδόν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ — πώς ἡ σημερινή Βουλή βρίσκεται σέ ἀπροφασή δυσαρμονία πρός τό λαϊκό αἴσθημα. ("Αρθρο 41, παρ. 1). Ἀλλά εἰδύλη φέρει ὁ πρωθυπουργός. Σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 41, παρ. 2 τοῦ Συντάγματος, ὁ πρωθυπουργός ἔχει τή δυνατότητα νά προτείνει στόν Πρόεδρο τῆς Δημοκρατίας τή διάλυση τῆς Βουλῆς καί τήν ἀνανέωση τῆς λαϊκῆς ἐντολῆς, ἐπρεαιμένου νά ἀντιμετωπισθεῖ ἐξαιρετικῆς σημασίας ἐθνικό θέμα». Δέν ἀναγνωρίζει ὁ πρωθυπουργός πώς τόσο ἡ ἐπανένταξη στή στρατιωτική δομή τῆς Ἀτλαντικῆς Συμμαχίας, ὅσο καί ἡ ὑπογραφή τῆς συμφωνίας γιά τίς βάσεις αποτελοῦν αἐξαιρετικῆς σημασίας ἐθνικό θέμα; Καί δέν ἀποτελεῖ χρέος του νά ζητήσει ἀπό τόν Πρόεδρο τῆς Δημοκρατίας τή διάλυση τῆς Βουλῆς;

Καί ὅμως, ἡ συβέρνηση ὄχι μόνο δέν ζητεῖ τή διάλυση τῆς Βουλῆς, ἀλλά διακηρύσσει δημόσια — ἀπευθυνόμενη μάλιστα πρός τίς ΗΠΑ — ὅτι τά ἐθνικά θέματα, ἐπανένταξη καί βάσεις, πρέπει νά ἐκλείσουν πρίν αδηγηθεῖ ἡ χώρα σέ ἐκλογές. Μιά τέτοια δήλωση εξυπηρετεῖ ἄραγε τά συμφέροντα τοῦ λαοῦ καί τοῦ ἔθνους; Καί δέν σημαίνει αὐτό ὅτι ἡ συβέρνηση προβάλλει πώς οἱ ἐπερχόμενες ἐκλογές θά ἀναδείξουν τό ΠΑΣΟΚ στή διαυβέρνηση τῆς χώρας; Ἀλλά ἐάν τό προβάλλει, ἡ προσπαθειά της νά «κλείσει» τά ἐθνικά θέματα πρίν ἀπ' τίς ἐκλογές ἀποτελεῖ, καί ἡ ὄχι, ἀσέβεια πρός τόν λαό, αὐσιαστική παραβίαση τῆς ὁρκής τῆς Λαϊκῆς Κυριαρχίας;

Ἡ ἐξάρτηση ἀπό τό ΝΑΤΟ

Δυστυχώς, ἡ πορεία τῶν ἐθνικῶν μας θεμάτων διειώσε καί τίς προβλέψεις καί τίς θέσεις τοῦ ΠΑΣΟΚ. Οἱ Ἀτλαντικοί μας ἀσύμμαχοι ἐξωπλίζουν τήν Τουρκία ὥστε νά παίξει ἀποφασιστικό ρόλο στή Μέση Ἀνατολή, νά ὑποκαταστήσει στήν περιοχή τό Ἰράν τοῦ Σάχη. Ταυτόχρονα υἱοθετοῦν ἀπροσχημάτιστα τίς διεκδικήσεις τῆς Τουρκίας στό Αἰγαίο καί ἀσκοῦν εὐφόρητες πιέσεις» στήν ἑλληνική συβέρνηση νά ἀποδεχθεῖ τήν παραχώρηση ἐθνικῶν κυριαρχικῶν δικαιωμάτων μας στό Αἰγαίο — ὡς ἀντάλλαγμα γιά τήν ἐπολιτικότητα ἐπανένταξη τῆς χώρας στό στρατιωτικό σκέλος τοῦ Ν.Α.Τ.Ο. Προωθοῦν πιεστικά ἐπίσης οἱ Ἀτλαντικοί μας σύμμαχοι τόν διαχειονιστικό διάλογο στήν Κύπρο, μέ ἐκβολο στόχο τήν ἀποδοχή καί τή κυριμοποίηση τῶν «τετελεσμένων» τοῦ ΑΤΤΙΑΑ.

Δηλώσαμε δημόσια πώς ἡ ἀξιωματική ἀντιπολίτευση τῆς χώρας θά στηρίζει κάθε ἀντίσταση, κάθε «ΟΧΙ» τῆς κυβέρνησης στίς πιέσεις καί τούς ἐκβιασμούς τῶν ΗΠΑ καί τοῦ ΝΑΤΟ. Ταυτόχρονα δηλώσαμε πώς ἡ ευαισία γιά τήν ἄσκηση ἐκβιασμοῦ σέ βάρος τῆς χώρας μας παρέχεται ἀπό τήν ἴδια τήν κυβέρνηση, ἀπ' τήν ἀπατανόητη ἐπιμονή της νά ἐπανενταχθεῖ ἡ χώρα στη στρατιωτική δομή τοῦ ΝΑΤΟ.

Ἀπώψε, ἀπό τήν Πάτρα, καλούμε γι' ἀπάμη μιά φορά τήν συβέρνηση νά ἀποσύρει τήν αἴτηση γιά ἐπανένταξη πού μόνο κινδύνους καί προβλήματα ἐπιφωρεύει γιά τή χώρα μας. Καί πρέπει νά τονίσουμε αὐτό ἰδιαίτερα σημαντικό. Μέ τήν ἀνάληση τῆς αἴτησης τερματίζεται κόθε διαπραγμάτευση σέ σχέση μέ τήν κατανομή του ἐπιχειρησιακοῦ ἐλέγχου στό Αἰγαίο.

Ἡ ανάληση τῆς αἴτησης πρέπει δέβαια — αὐτή τή φορά — νά εἶναι πράγματι ἀριστική καί ἀμετάκλητη, νά ἀποτελέσει συμβολικό τιμής ἀνάμεσα στήν Κυβέρνηση καί τόν λαό — κι ὄχι ἁπλώς μιά προσωρινή αἴνηση στήν πολιτική σκηνοθεσία. Γιατί ὁ λαός δέν ξεχνᾶ πώς ἡ ἀποχώρηση ἀπό τό ΝΑΤΟ ἦταν τό 1974 — σύμφωνα μέ τά λόγια τοῦ τότε πρωθυπουργοῦ — ἀφορτιστική καί ἀμετάκλητη. Κάτι πού δέν ἐμπόδισε τήν Κυβέρνηση, μετά τίς ἐκλογές τοῦ 1974 νά ξεχάσει τήν ἀφορτιστικότητα καί τά ἀμετάκλητον τῆς ἀνόφασης καί νά ἐπιδιώξει πεισματικά τήν ἐπανένταξη — παρά τό γεγονός μόλιστα, ὅτι ὁ "Ατζιλας συνεχίζει τήν κατοχή τοῦ 40 % τῆς Κύπρου. Θά πρέπει νά εἶναι σαφές στήν Κυβέρνηση, πώς δέν ὑπάρχουν πιο ἐθνικά περιθώρια γιά τέτοιου εἴδους ἀναπολοῦδες στήν ἄσκηση τῆς ἐξωτερικῆς καί ἀμυντικῆς πολιτικῆς τῆς χώρας. Τέτοιες ἀναπολοῦδες, ὄχι μόνο ἀποστελοῦν παραπλάνηση τοῦ λαοῦ ἀλλά καί μειώνουν τήν πειστικότητα τῆς Κυβέρνησης στήν ἄσκηση ἐξωτερικῆς πολιτικῆς.

Ἐπιθυμοῦμε καί πάλι νά ὑπενθυμίσουμε στήν Κυβέρνηση, πώς τόσο ἡ ἐπανένταξη στό Ν.Α.Τ.Ο., ὅσο καί ἡ σύναψη τῆς διμεροῦς ἀμυντικῆς συμφωνίας μέ τίς Η.Π.Α. γιά τίς βάσεις, δέν ἀνήκουν στήν ἀρμοδιότητα τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας. Ἀνήκουν, ἀντίθετα, στήν ἀποκλειστική ἁρμοδιότητα τοῦ Κοινοβουλίου πού πρέπει νά τηρεῖται ἀνάμερα γιά ἄλλες τίς σχετικές ἐξελίξεις.

Ἡ ψήφοφόρα σκλήρυνση τῆς στάσης τῆς Κυβέρνησης ἀπέναντι στίς πιέσεις καί τούς ἐκβιασμούς τοῦ Ν.Α.Τ.Ο. καί τῶν Η.Π.Α., δέν πρέπει οὔτε στιγμή νά ἀποκρύφει τόν μόνιμο καί ἐπίμονο στόχο τῆς Δεξιᾶς — νά ἀλλοιθρώσει τήν ἀμυντική ἐξάρτηση τῆς χώρας μας, μέ τήν ἐνάνοδο στό Ν.Α.Τ.Ο. καί τήν μονιμοποίηση τῶν ἀμερικανικῶν βάσεων σέ ἐδαφός μας. Γιά τήν Δεξιά, ἡ ἐνσωμάτωση τῆς χώρας μας στό φυχοπολεμικό στρατόπεδο τοῦ Ν.Α.Τ.Ο., ἔχει καταστεῖ τρόπος ζωῆς. Κι αὐτό παρά τό γεγονός ὅτι τόσο βεινά ἔχει ἐπισωρεύσει στόν τόπο μας ἡ συμμαχία.

Γνωρίζει ὁ λαός μας ἀτ' τίς πολλές καί πικρές ἐμπειρίες του — ἡ φτώχεια διαστάσεις, Κύπρος, Αἰγαίο — πώς ἡ μόνος δρόμος πού ἀντιποαρίνεται σέ γνήσια καί μακροπρόθεσμα συμφέροντα τῆς χώρας εἶναι ἡ διαμόρφωση μιᾶς ἀνεξάρτητης ἀλληνικῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς πού νάναι συνταιριασμένη μέ μιαν ἐθνική ἀμυντική πολιτική. Προυποθέσεις γιά τήν ἄσκηση μιας τέτοιας πολιτικῆς εἶναι:

1.— Ἡ ἀριστινή ἀποχώρηση ἀπό τό Ν.Α.Τ.Ο., γιά νά καταστεῖ δυνατή ἡ διαμόρφωση μιᾶς ἐθνικῆς ἀμυντικῆς πολιτικῆς.

2.— Ἡ ὁπομόπερωση τῶν ξένων βάσεων ἀπό τό ἔδαφος τῆς χώρας μας, βάσεων πού μᾶς ἐνθέτουν στόν πυρηνικό ὀλέθρο καί μᾶς ἐμπλέκουν σέ περιπέτειες πού εἶναι ἀσχετες μέ τά ἐθνικά μας συμφέροντα.

3.— Ἡ δημιουργία ἀναλλοιώτων πηγῶν γιά τόν ἐξοπλισμό τῶν ἐνόπλων δυνάμεων.

4.— Ἡ ταχεία ἀνάπτυξη μιᾶς σύγχρονης πολεμικῆς βιομηχανίας.

Ἀλλά πέρα ἀπ' αὐτές τίς προϋποθέσεις καταλυτική σημασία ἔχει ἡ ἀδελφοσύνη τοῦ λαοῦ μέ τά στρατεύματα του παιδιά, μέ τίς ἐνόπλες δυνάμεις τῆς χώρας πού ἐκμαλίζονται τό αὐρι βάρος τῆς προσπάθειας, τῆς ἀνεξαρτησίας καί ἀκεραιότητας τῆς χώρας μας.

Αὐτή τήν πολιτική προτίθεται νά ΠΑ.ΣΟ.Κ. νά ἀκολουθήσει ὅταν σύντομα, θά ἀναλάβει τά ἡνία τῆς ἐξουσίας.

Ἐπιθυμῶ ὅμως νά τονίσω ξανά πώς τόσο ἡ κατάπτωση τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας ὅσο καί ἡ βωράκιση τῆς χώρας μας, ἀπαιτοῦν τίς σύγχρονες προσπάθειες ἀλάληρου τοῦ λαοῦ μας.

Ἀπαιτοῦν ὑπομονή, ἐπιμονή καί συνέπεια.

Ἡ συμφωνία μέ τήν ΕΟΚ

Τά ΠΑ.ΣΟ.Κ., παρά τήν νειάτα του ηλικία, καταξιώθηκε τώρα στή Μεσογειακά ὅσο καί στόν Εὐρωπαϊκό χώρο, ὡς ἕνα δυναμικό, λαϊκό κίνημα πού βρίσκεται στά πρόθυρα τῆς ἐξουσίας. Ἀντικατοπτρίζει αὐτά τήν πλατειά λαϊκή ὑποδοχή του στή χώρα μας, ὅπως ἀντικατοπτρίζει ἐπίσης καί τήν βιεθνή του ὀρατηριότητα. Ἀποτελεῖ σήμερα τό ΠΑ.ΣΟ.Κ. μιά γέφυρα ἀνάμεσα στίς προοδευτικές, ἐθνικοαπελευθερωτικές δυνάμεις τοῦ Μεσογειακοῦ καί τοῦ παραμεσογειακοῦ χώρου μέ τίς προοδευτικές, σοσιαλιστικές δυνάμεις τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Νότου. Συμβάλλει ἤδη ἐνεργά τό ΠΑ.ΣΟ.Κ. στήν ἐνίσχυση τοῦ Νότου στόν διάλογο Βορρᾶ — Νότου, στήν Εὐρώπη καί τήν Μεσόγειο. Συμβάλλει ταυτόχρονα στόν ἀγώνα γιά τήν ὑφεση, τόν ἀφοπλισμό καί τήν εἰρήνη. Ἔχει ἤδη θέσει τό ΠΑ.ΣΟ.Κ. σταθερά βαμίλια γιά μιά Βαλκανική, Μεσογειακή καί Εὐρωπαϊκή πολιτική — τήν πολιτική πού θά ἀσφαλίσει ὅπου τοῦ ἀνοθεῖ ὁ λαός τήν διαπνεύσιν τῆς χώρας.

Εἶναι πάντα θέση τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ. πώς ἡ ἔνταξη τῆς χώρας μας στήν ΕΟΚ ἀποτελεῖ σφάλμα πρώτου μεγέθους. Πώς ἡ βιομηχανία μας θά πληγεῖ ἀνεπανόρθωτα. Πώς ἡ ὑπαιθρος, ἡ ἀγροτική Ἑλλάδα θά ἐρημωθεῖ. Πώς θά καταστεῖ πολύ δύσκολο — ἄν ὄχι ἀδύνατο — νά προγραμματίσουμε μιάν αὐτόδυνα ἀνάπτυξή τῆς χώρας.

Στήν θέση τῆς ἔνταξης προτείνουμε μιά εἰδική συμφωνία. Μιά συμφωνία πού θά μᾶς ἐπιτρέπει νά ἐλέγχουμε τά ἐξωτερικό μας ἐμπόριο καί τήν εἴσοδο τοῦ κεφαλαίου. Καί εἶναι πάντα θέση τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ. πώς ὁ λαός πρέπει νά κληθεῖ νά κρίνει — στά πλαίσια ἑνός γνήσιου δημοψηφίσματος ἀνάρεσα στήν ἔνταξη καί τήν εἰδική συμφωνία. Καί εἶναι ἐπίσης πάντα θέση τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ. πώς — ἐφόσον παραμένουμε ἐνταγμένοι στήν ΕΟΚ — θά πρέπει νά συμμετάσχουμε σ' ὅλα τά ὄργανα τῶν Κοινοτήτων. Νά δώσουμε τήν μάχη γιά τά συμφέροντα τῆς Ἑλλάδας, νά ἐλαχιστοποιήσουμε τήν ζημιά, νά προσαυξήσουμε τά συμφέροντα τῶν ἐργαζομένων στή χώρα μας, νά συντονίσουμε τήν βράση μας μέ τούς Εὐρωπαίους τοῦ Νότου.

Ἡ οἰκονομική ἐξωγιάνση

Τό ΠΑΣΟΚ θά κληρονομήσει μιά βρεκαμένη ἐθνική οἰκονομία. Ἡ ἀξιόχρεη διαυβέρνηση ἀπ' τή Ν.Δ. ἔχει φέρει τήν χώρα στά πρόθυρα πραγματικῆς οἰκονομικῆς χρεωκοπίας. Τά βασικά χαρακτηριστικά τῆς σημερινῆς οἰκονομικῆς κρίσης εἶναι οἱ ὑψηλοί ρυθμοί τοῦ πληθωρισμοῦ, τά τεράστια ἐλλείμματα τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν, πού ἔχουν διογκώσει τό ἐξωτερικό χρέος τῆς χώρας — καί ἡ πτωτική τάση τῶν παραγωγικῶν ἐπενδύσεων, πού δημιουργεῖ κίνδυνο μακροχρόνιας στασιμότητας ἡ ἀκόμη καί πισωδρόμησης τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας.

Κάτω ἀπ' αὐτές τίς συνθήκες, τό πρώτο ἐπιτακτικό καθήκον τῆς συβέρνησης τοῦ ΠΑΣΟΚ εἶναι νά ἀνακόψει τόν κατήφορο καί νά ἐξασφαλίσει τίς προϋποθέσεις γιά τήν ἀρχή τοῦ προγραμματισμοῦ τῆς ἀναπτυξιακῆς μακροχρόνιας προγράμματος τοῦ Κινήματος τῆς Ἑνός προγράμματος πού στοχεύει σέ μιά σταθερή πορεία τῆς χώρας πρός ἀνώτερες μορφές κοινωνικῆς ὀργάνωσης καί δημιουργίας.

Οἱ κύριοι ἄξονες τῆς πολιτικῆς τοῦ ΠΑΣΟΚ γιά τήν μεση ἀντιμετώπιση τῆς κρίσης καί τήν προώθηση τῆς οἰκονομικῆς ἀνάπτυξης εἶναι συνοπτικά οἱ ἑξῆς: Πρώτο, ἡ ριζική ἀξιοποίηση τοῦ κρατικοῦ κρυπτολογισμοῦ καί, γενικά, τῆς δημοσιονομικῆς διαχείρισης, ὥστε ὁ δημόσιος τομέας νά πάψει νά εἶναι πηγή